

Druehyld viser sin pragt på denne årstid

Blomsterne er beskedne men bærrerne hænger i smukke knaldrøde klaser

Druehyld er en busk eller et lille træ. I vækstformen minder den meget om almindelig hyld, og bladene er ligesom på denne sammensat af normalt fem småblade. Småbladene er som regel lidt smallere end almindelig hyld, men det nemmeste kendetegn er nok at skære en kvist af og se på marvens farve, på almindelig hyld er den hvid, på druehyld brun.

Druehyld blomstrer om foråret, og der er ikke ret meget ved blomsterne, slet ikke som almindelig hydls store hvide blomsterstande

De er gulgrønne og falder ikke i øjnene. Alligevel er druehyld i sin tid indført som prydblade, og årsagen hertil ses netop på denne årstid.

Nu står druehylden nemlig i sin smukkeste pragt. Blomsterstanden er nærmest formet som en drueklase, heraf navnet, og bærrerne er nu fuldmodne og knaldrøde. Netop nu hvor bladene er ved at være faldne, lyser druehylden tydeligt op med sine farvestrålende klaser, og man ser, hvorfor den er prydblade.

Formålet med farverne er naturligvis ikke at glæde os, men at tiltrække fugle. De æder bærrerne og spreder på den vis frøene til nye steder. Druehyld vokser da i dag også ret almindeligt i naturen hos os. Den findes ofte i skovlysninger, langs skovveje og pudsigt nok også ofte inde i grantykninger, men så i en ret tynd »forsulten« form. Det sidste sted er nok netop fordi, den spredes med fugle, solsorten ynder at overnatte i tætte graner i vinterhalvåret.

Der er nogen usikkerhed om bærrerne kan spises af mennesker også, nogle steder siges det, at det kan de, andre steder at de er giftige. Hvad der er sandheden her kommer vel så an på en prøve. Jeg kunne godt forestille mig, at druehyld, ligesom i øvrigt almindelig hyld, er giftige som rå men tilberedt nok kan spises.